

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De timore æternæ poenæ, contra vitia carnis & superbiam mentis. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

orare, si non velint ab hostibus suis, id est vitijs, superari. Vigilate igitur & orate, vt non intretis in tentationem diaboli, nec ei consentiatis. Si non potes totum psalterium legere, lege vnum psalmum, vnum versum, vnum deuotum hymnum, de Iesu, Maria, aut de aliquo sancto: ad excitandum cor tuum sursum in Deum, per gemitum & viuæ vocis oraculum. Propè est enim Deus omnibus inuocantibus se cum humilitate. Nam humilis oratio in se penetrat cœlos, dat fiduciam ad Deum, & frangit diaboli consilium & vires, minas & nugas.

Ecli. 55.

Matt. 6.

3. Si impediris foris ab hominibus, intra cubiculum tuum secundum Christi consilium; & clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito. Ipse enim scit, quid cogitas & desideras, & quid opus est tibi. Sic ergo in omni petitione ora: Pater fiat semper voluntas tua, non mea: fac mecum sicut placitum est tibi, & vtile mihi. Si fueris cum alijs in choro, lege & canta cum eis, sicut angelus coram Deo. Sic canta exterius, vt compungaris interius. Sic placeas hominibus, vt non displiceas Deo & sanctis angelis eius. Deus enim magis attendit compunctionem cordis, quam clamorem altæ vocis. Quia per humilem precem Deus placatur, per vanam gloriam offenditur. Per mœroris fletum gratia acquiritur, & virtus augetur; per dissolutionis sonum deuotio perditur, & pro omni culpa & negligentia pœna reddetur. A quibus malis diuina pietas nos semper custodiat, & ad cœlestia regna perducat. Amen.

CAPVT XI. 3

De timore æternæ pœna, contra vitia carnis & superbiam mentis.

Psal. 118.

1 **C**onfige timore tuo carnes meas. Vtilis est hæc oratio contra carnis vitia, & ad superbiam mentis deprimendam. Ista enim duo mala quotidie hominem impugnant & vexant: autem caro illicita concupiscit, aut spiritus de bono superbit & laudem querit. Vtrumque magnum malum, vtrobique periculum graue. Cum te tentat caro misera citò moritura, cogita æterni ignis tormenta; & sic ignem concupiscentiæ extingues igne gehennæ; & motus maiores expellent minores, vt spiritus saluus fiat per ignem. Breuis est omnis delectatio carnalis, fallax & vana omnis mundi lætitia, omnis decor corporis, omnis honor & gloria. Sicut dolor capitis cogit dissolutum gemere & flere, sic timor mortis & ardor inferni, faciunt passionatum et tentatum à peccatis abstinere.

2. Qui sine timore est, citò corrumpitur in malum: et qui se non humiliat coram Deo & sanctis eius, confundetur in iudicio à demonibus;

monibus, & punietur durissimè ab eis. Firma & vera sententia ista stat, nec fallit: Sive homo sive angelus sit, *Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.* *Jacob. 4.* Misericordia autem Domini ab æterno, cum sanctis & electis suis vsque in æternum. Time ergo superbe iudicium Dei in omnibus factis tuis, & noli gloriari in vanis reputationibus tuis. Cum feceris totum, quod poteris & debes, adhuc deficis in multis, & vix vnum pro mille reddere vales. Time virgam Dei, time baculum, time iudicium futurum. Nil transibit impunitum; nil erit in bonis irremuneratum. Si cella tua arderet, nonne timeres, & citò surgeres, & fugeres? Ecce, quid facit timor & tremor, & cogitatio de pœnis futuris, quæ nullis finientur temporibus. Expellunt namque teporem, & inducunt orationis feruorem, propter nimium inferni horrorem.

CAPVT XII.

De memoria dominica passionis, contra dissolutos.

1. **B** *Eati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.* A quo? Certè à Christo in secreto cordis, non de hoc mundo in vanis rebus. Leuia enim & iocosa verba & frequens risus, non congruunt sacre passioni Christi & amarissimis vulneribus eius. Si enim haberem vnam acutam spinam de corona Iesu in capite meo; aut in dorso meo transfixam, nunquid riderem? Minimè, sed præ dolore magis flerem, & altè clamarem. Si etiam vnum clauum crucis in pede haberem, quò irem & currerem? Nusquam utique irem aut currerem; sed magis federem & dolerem; & per experientiam dolorum meorum, Christo compati discerem. Et vtinam amarissimè possem flere, in remissionem omnium peccatorum meorum. O quam sanctus dolor & dulcis fletus, ex compassione sanctorum vulnerum Domini nostri Iesu Christi largiter effusus.
2. Quando ergo grauaris, aut tentaris, aut infirmaris; recurre citò ad orationis scutum, & sanctæ crucis vexillum; & in sanctorum vulnerum Christi fixuris, quære vitiorum tuorum salutiferam medicinam, per deuotam orationem & seriosam passionis eius recordationem. Pondera sanctæ crucis magnitudinem, longitudinem, & altitudinem, in qua Iesus Christus pependit nudus, diris clauis pro te confixus. Numera attentè, quàm multæ acutæ spinæ in corona Domini fuerunt; quæ sanctum verticem capitis filij Dei tam acriter punxerunt, & largissimè cruentari fecerunt. Pone hæc & cetera arma passionis Iesu Christi iuxta te, pro bona custodia diei ac noctis; ne inuidus hostis diabolus inueniat te vacuum à diuinis imaginibus, & inquinet cor tuum sordidis picturis & vrticis.

3. *Sic*